

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brèz pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenstvo je v Gospodskih ulicah št. 12.
Upravnosti naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ob otvorjenji državnega zbora.

Zastopniki narodov avstrijskih zbrali so se danes opoldne v ceremonijski dvorani cesarskega dvorca, v kateri se je slovesno odprlo zasedanje novo voljenega državnega zbora. Z izrednim zanimanjem zrli bodo vsi narodi v prestolnico, kjer se je danes pričela morda jedna izmej najbolj zanimivih sesij našega parlamenta, ki je v primeri s parlamenti drugih evropskih držav itak dosti bogat na posebnostih, katerih drugod ne nahajamo.

Položaj tudi danes ob otvorjenji državne zborne ni nikakor tako jasen, kakor se je mislilo še pred kratkim. Ona notranja „tripelalijanca“, o kateri se je govorilo, in katera se nam je iz vsega početka zdela nemogoča, ker nenaravna zveza, kaže se nam danes že tako obledela, da o njej skoro več govoriti ne moremo. Po izjavah vodje nemške levice, Plenerja, katere je shod stranke vsprejel z odobravanjem, se kaže, da se nemška levica ni zavezala za nič, da si je pridržala popolno prostost.

Saj pa tudi nikdo na to mislil ni, da bi si jo pridobil s pretiranimi koncesijami, katere so mislili nje kolovodje imeti gotove v žepu. Danes že sami sprevidijo jasno, da so jo zavozili, a prepozno je, dogodilo se jim je to, da so jih naredili „šahmat“ na politični šahovi deski, na katerej so si domisljali igrati prvo in odločilno ulogo. Sanjali so morda o zvezi s Poljaki, kakor je obstajala na škodo vseh drugih avstrijskih narodov do 1. 1879, a to upanje izjalovilo se jim je temeljito. Oni časi pristankanja Slovanov na zid se bržkone ne bodo povrnili tako bitro. Stranka pa, ki ima tako malo zaslombe baš v širjih slojevih nemškega naroda, kakor so to pokazale državnozborske volitve v raznih nemških provincijah, kar so zopet tako drastično potrdile občinske volitve Dunajske, taka stranka pač ne more nikakor zahtevati, da bi ona odločevala, ali celo imela prvo in vodilno ulogo, ko je niti v ožjem krogu svojega nemškega naroda nema, in ne more govoriti kot izključna njegova zastopnica.

Tako vidimo nemško levico, ki je s tolifikim zaupanjem gledala v bodočnost in za trdno mislila,

da je prišel čas njenega gospodarstva, da bode kar smela milostno diktirati pogoje, danes ob otvorjenji državnega zbora nekako iznenadeno in poparjeno. Nedavno temu, pisali so njeni organi še ponosno, grof Taaffe mora se levici podvreči ali pa odstopiti, danes so že veliko bolj ponižni. Čeravno neso dosegli kar so hoteli, niti toliko poguma nemajo več, da bi se zopet odločno postavili v opozicijo, iskali bodo od slučaja do slučaja vender še kako pravrahlo dotiko vsaj z nekaterimi njim manj zoperšnimi elementi državne zborne.

Na drugi strani vidimo poljski klub in pa obnovljeni Hohenwartov klub, katera skupaj daleč presegata po številu združeno nemško levico, posebno če jima prištevamo še nekatere manjše skupine, ki bodo gotovo v mnogih vprašanjih se jima pridružile. Absolutne večine pa vender nema niti jedna niti druga teh dveh imenovanih skupin. In baš v tem leži težava položaja.

Pojedine stranke torej niti same ne vedo, kako se bode razvijala večina, ki je danes še nepoznana veličina, katero bode še le treba najti. V adresni debati bode se pa na vsak način moral razjasniti položaj.

Velike vežnosti bode za razvoj razmerja med strankami način, kako bodo postopali Mladočehi. Da bodo poudarjali v prvi vrsti svoje državnoopravno stališče, to je razumljivo samo ob sebi in je le vprašanje, v kaki obliki bodo to storili. Njihova stvar bode, kako bodo skušali doseči uspehov, katerih se nadeja od njih narod češki, ki jim je izključno zaupal svoje zastopstvo za bodočnost. Ne glede na to svoje stališče pa se jim bode gotovo mnogokrat podala prilika, da se bodo popolnoma labko združili z jedno ali drugo večih skupin. Tak slučaj podal se je že celo še pred otvorjenjem državnega zbora, ko so poljski časopisi prijavljali zahteve poljskih poslanec glede ravnoopravnosti Slovanov v Šleziji. Ker je v Šleziji poleg Poljakov tudi mnogo Čehov, ki se nahajajo v istih razmerah, ki imajo iste potrebe kakor njih poljski sodeželani, je naravno, da v tem slučaju so Mladočehi kot zastopniki češkega naroda naravnii zavezniki Poljakov. In tacih slučajev

našlo se bode gotovo še več, kajti nikakor nesmo tega mnenja, kakor smo že večkrat izrekli, da bi se narodnostna vprašanja mogla izključiti meni nič tebi nič iz državnega zbora.

Dobro bi bilo pač posebno za nas Slovane, če bi bilo naše stanje v narodnem oziru že na vse strani tako razvito in osigurano, da bi nam ne bilo treba boriti se še za narbolj navadne pravice, katere se nam še zdaj prikrajšujejo, kar kaže narjasnejše zahteva, katero so objavili Poljaki glede svojih rojakov v Šleziji. In ali morejo molčati naši slovenski poslanci in postaviti narodnostna vprašanja kar v stran, dokler se po slovenskih pokrajinah, posebno ob periferiji naši gode slovenskemu narodu tako kričeče krivice, katere mu ne dajejo niti trohice v državnih temeljnih zakonih vsem narodom zagotovljenih pravic. Slovenski poslanec, ki bi v tacih razmerah mogel glasovati za to, da se narodnostna vprašanja odstavijo iz dnevnega reda državne zborne, ne zaslužil bi tacega imena, bil bi pravi izdajalec svoje domovine.

In tako se nadejamo, da tudi v novem državnem zboru si bodo vedeli slovenski poslanci, akopram jih žalibog ne združuje jeden sam mogočni slovenski klub, obdržati vsaj ono veljavo, katero so imeli dozdaj, kajti za trdno smo preverjeni, da glede slovenskih vprašanj vstop Mladočehov na mesto starih ne bode imel nikakorših zlih nasledkov, in da se bode morda sčasoma svet vendarle preverili, da neso tako grozno političko strašilo, kakor jih hoteli slikati nekateri. Mnogo seveda bode odvisno od njih samih, oziroma od državniške spremnosti njih vodij, ki imajo veliko odgovornost ne samo nasproti češkemu narodu, nego tudi nasproti drugim slovenskim narodom, katerim mogó mnogo koristiti ali pa škodovati.

Strastna pisava nekaterih levitarskih organov, ki ne morejo zakriviti svojega srda in svoje togote nad neuspehom, katerega je imela nemška levica, kaže nam najjasneje, da nikakor ni izključena mogočnost, da v mnogih slučajih se desnica zopet zveže v ono železno kolo, katero so menili nasprotniki Slovanov že razdrobljeno za vedno.

LISTEK.

Tedenške drobtinice.

(Volitve, državnozborska in občinska; pesek v oči; evangelijska potrežljivost; večni boji naši drevoredi; lep prostor; Tivolski gozd; čitalniška beseda; tamburaški zbor Sokola; tamburaši v Trstu in na Proseku; nemški liberalizem; slovenski napisi v Ljubljani.)

Kakor olje gladko, tako je potekla zadnja volitev naša za državni zbor, ko smo se bali, da bode Bog si vedi koliko hrupa in boja ter razburjenosti, kakor je je bilo zadnjic. No prihranile so si vse stranke svoj smodnik za občinske volitve in ga drže dobro na suhem. Reklo se je že sicer, kako zvijačno so si prisvojili naši klerikalci kandidata kot moža svoje vere, a dobro je, da se to še jedenkrat ponovi in „pribije“, da svet ne bode pozabil na to. Na tak način hoteli so pred svetom prikriti le svojo zadrgo, ter so tako zagnali nekoliko peska v oči takim, ki se dado premamiti na tako okoren način. Drugi sprevideli so dobro njih manever in se jim smejali, najbolj pa kandidat sam, kateremu se niti sanjalo ni, da bi se postavil na izključno stališče onih, ki so hoteli razglasiti ga kot moža svoje vere. Dokaz temu je ravno to, da je bil tako rekoč po

tem zvitem manevru klerikalcev kandidat vseh strank, to se pravi narodnih dveh in obrtniške, ki šteje mej seboj člane iz obeh narodnostij, ki pa v prvi vrsti podpira obrtniške interese, v drugi pa po večini vender vsaj ni nasprotna narodnosti naši.

Drugače bode pa pri občinskih volitvah in se bode bržkone z vso strastjo zopet vnel stari boj. Saj se to vidi že zdaj, ko še kandidati niti znani neso, in volitve ne razpisane, kako se že repenčijo naši „priatelji“, ker vidijo, da ne spimo, timveč, da se je delalo in da se dela. Napeljuje se dan za dnevom novo topovje v pozicije, iz katerih se strelja z najdebelejimi kroglijami laži in obrekovanja v nas in naše privržence in agitatorje. Konstatovati hočemo tu pred vsem svetom, da ko še niti govora ni bilo o volitvah, začel nas je napadati „Slovenec“ in je tako prvi vrgel preporno jabolko zopet mej nas. Tega ne bode mogel utajiti, ker mu to dokažemo vsak dan lahko prav natanko. Da potem nesmo molčali tudi mi, to je vendar povsem naravno. V tem oziru se pač ne moremo ravnati po besedah sv. pisma, ter nastavljati še drugo lice onemu, ki nas je prvi udaril po jednem. Toliko krščanske potrežljivosti se vendar ne bode zahtevalo od nas.

Človek pri tacih večnih bojih in prepirih pride ob ves humor in bi moral postati melanholičen ali pa bipobouder, če je le mogoče. Zatorej budem že prav

vesel, ko bode za nami ta razburljiva volilna doba, ko bode potihnil vsaj za nekaj časa ta nesrečni boj, ki ne draži samo nas nego že tudi „preseda“ bratom našim ob periferiji.

Letošnje poletje želel bi si prav malo vroče in solnčnato, ker padati vidim deblo za debлом naših drevoredov, v katerem je lansko leto divjal kruti vibar. Vožni drevored je zginil nedavno pod udarci sekir, te dni pa so „razirali“ drugi nasad ob provijantnega magazina zidovji. Kak lep prostor bil bi tu za razširjevanje mesta! A kdo ve, bodemo li doživeli, da se nam ugodno reši to, po mojem skromnem mnenju jako pereče vprašanje. Toda ni mi namen, danes govoriti o tem, omenil sem samo mimogrede.

V Tivolskem gozdu proti Rožniku, kažejo se tudi strašne špranje in je gozd kar nekako postal „transparenten“. Kako bode s senco poleti, ker se dozdaj še nič ni skrbelo za primerno pogozdenje, katero bi bilo vendar toli potrebno, ne vem. Na vsak način pa izražam mnenje mnogih priateljev našega lepega sprehajališča skozi Tivolski gozd, če izrekam željo, da bi se tej strani gozda privoščila jednak skrb v pogozdovanji, kakor jo vidimo na drugi strani proti Šiški, ki je privatna lastnina. Kar stori lahko zasebnik, storiti bi moralno tudi mesto na svojem posestvu. Preverjen sem, da ne

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. aprila.

Konferenca desnice.

O konferenci desnice izdala se je naslednja izjava: Več konzervativnih poslancev združilo se je v pogovor, pri katerem se je izrazila splošna želja, da bi se združile vse frakcije desnice, izvzemši poljski klub, v jeden sam velik klub, kateri naj bi ostal v dosedanjih prijateljskih razmerah s poljskim klubom. — Princ Liechtenstein pa namerava osnovati svoj klub, kakor poročajo nekateri listi.

Grof Taaffe in nemški nacionalci.

Vest nekaterih listov, po katerih bi bila nemško-nacionalna skupina z ministerstvom Taaffejevim stopila posredno v dotiko, se oporeka kot neosnovana. Tako se je izjavil sam načelnik nemško-nacionalne zveze dr. Steinwender.

Rekurs proti prepovedi,

da se ne sme praznovati slovensko stoletnica poljske ustave od 3. maja 1791, vložil je župan Levovski, v katerem poudarja, da taka slavnost nikakor ni proti postavi, ker najvažnejše odločbe te ustawe nahajajo se kot temelj skoro vseh sedanjih državnih ustaw. Rekurs vložil je župan pri ministerstvu, poslanca mesta Levov, Smolka in Levakovski dobila sta vsak po jeden prepis.

Delavsko gibanje v Avstriji.

V nedeljo bil je v Brnu delavski shod, katerga se je udeležilo kacih 1400 delavcev. Sklenilo se je praznovati 1. maj kot delavski praznik in se izreči za osemurni delavni dan. Ob jednem se bode isti dan sklenila resolucija, v kateri se pozivlje vlada, da uvede splošno volitno pravico.

Vnanje države.

O vnanjem položaji.

Nekateri listi vidijo vnanji položaj jako temen. Nasprotno se izrazuje „Norddeutsche Allgem. Ztg.“, katera pravi, da poročila o ruskih vojuh premikanjih neso utemeljena. Rusija nahaja se baš v sredini razvoja novega državnobrambenega načrta. Tudi sklenjena prepričanja pušk za pehoto je zadeva, katero se gotovo ne pričenja ob prički, ko se je bati resnih dogodkov. Kamor koli se ozre po Evropi, povsod so mejnaročne razmere popolnoma zadostujoče. Glede obstoječih nasprotstev pa vlada zupanje, da se poravnajo mirnim potom. Sploh se kaže, da je mir zagotovljen.

Obnovljenje trojne zveze.

Kakor se poroča angleškim listom, je baje obnovljenje trojne zveze že gotova stvar. Vendar se pogoda ne bode objavila, ker interesi Italije zahtevajo, da se molči kar najbolj mogoče o točkah, ki zadevajo njo.

Rusije vnanja politika

stopila je po poročilih „Daily Telegrafo“ z dogovorom dvojne črte trdnjav na zapadni meji, s koncentracijo vojne na jugozapadu in z uvedenjem novih pušk, v novo dobo. Mej drugim je baje tudi ustanovitev ruskega protektorata v Abesiniji zagovorljena.

Rusija in Francija.

Jako zanimivo je, kako se izraža Peterburški „Svet“ o francoski republike, oziroma o odnošajih med njo in monarhistično Rusijo. „Monarhistični princip Rusije nikakor ne more biti nepremagljiva ovira za nepogojno priznanje sedaj na Francoskem veljavne državne oblike. Na Nemškem nastavili so državniki in pisatelji maksimo,

manka dobra volja, a treba bode tudi malo energije, da se nam kar preje mogoče popravijo hude rane, katere je vsekal lanski vihar našemu Tivolskemu gozdu.

Čitalnica naša, v katere spodnjih prostorih se je zadnji čas zopet začelo malo bolj živahnno življenje in se zbira odlična narodna družba, postala je za to v gornjih prostorih malo bolj mladčna. Zadnja beseda s plesom, katere se nesem mogel udeležiti, izvršila se je sicer prav dobro in gre posebno priznanje domoljubnim damam, ki so izvrševali pevski del prav izborni. O vojaški godbi pa ta pot nesem čul prav laskave sodbe, ker ni izvrševala vseh točk z isto dovršenostjo, kakor smo je sicer vajeni pri njej. Kaj je bilo temu krivo mi ni znano. Tudi glede gospodov plesalcev moglo bi se reči z ozirom na lepo število plesažljivih mladih dam, z n narodno pesmijo: „Sam' to, sam' to, premal' jih je blo“. Še le, ko se je mobilizirala tudi igralna garda od zelenih miz, nastalo je nekako bolj ugodno ravnotežje in se je sušalo primerno število parov po parketu.

Kakor čujem, bode tamburaški zbor našega „Sokola“ se vendar že jedenkrat porodil. Saj bi pa vendar bilo čudno če bi se za početek ne našlo pri nas 12 sposobnih tamburašev, ko imajo na pr. v Trstu tamburaški zbor 18 članov, a celo v malem Proseku, kakor mi piše vrl, mlad tamošnji domoljub,

da monarhije ne morejo imeti nikake dotike z republičansko državno obliko, in da morajo monarhije, kar se samo ob sebi razume, skrbeti, da se vsaka republičanska državna oblika zatre že v kali. Te nazore in teorije skušale so je posebno razširiti v Rusiji, seveda z tem praktičnim namenom, da bi se naredil razpor mej rusko in francosko vlado, ali vsaj da bi se mej njima zasejala stalna nezaupnost. Ali ruska vlada je hvala Bogu vzvišena nad take predstodke in krive ideje, oma se opraviča od zapadnega pritiska in vodi ruski narod do popolne samostalnosti v smislu tisočletne povestnosti Rusije. Zakaj bi Rusija ne imela dotike z republiko, če je poslednja redno organizovana, če ima dobre upravo in vzdržuje strogo postavni red? Ruski samodržci so še kot moskovski carji in veliki knezi, kakor Ivan IV., Boris Godunov, Mihajl Feodorovič, Aleksij Mihajlovič imeli ozke zveze z Beneško republiko in pri tem neso imeli niti najmanjega dvoma, da bi to utegnilo biti ruski državi na kvar.“ Ta izjava ruskega lista gotovo ne bode po godi istim nemškim krogom, katerim je tako zoperno približevanje dveh v formi si tako nasprotnih, v interesih svojih pa tako jedinih držav, kakor sta ruska in francoska, katero približevanje bi tako radi preprečili.

Rusija in Nemčija

sta se sporazumeli, kakor se poroča iz Varšave, da bodo storili skupne korake pri južno-ameriških državah. Namen teh skupnih korakov je, da bi se zabranila agitacija za izseljevanje, katera zdaj tako bujajo cvete in izvabi toliko ljudi iz omenjenih dveh držav v južno-ameriške države, posebno v Brazilijo, kjer se nekaterim potem godi jako zlo, kakor se čuje vsak dan tožiti.

Ustanek v Chile.

Nemčija je venderle udala se zahtevam državnega zvora in je odposlala tri vojne ladje v Chile. Skupaj imajo vse tri 38 topov in 1000 mož. Nemčija hoče zahtevati zadoščenja za uplenjenje nemške ladije „Rajah“. Pred jednem mesecem pa nemško brodovje ne bode došlo na svoje mesto.

Delavsko gibanje v Italiji.

Iz Milana se poroča, da je minister notranjih zadev, Nicotera, sprejel odbor delavskega kluba in mu naročil, naj poroči delavcem v Milanu, da bode ministerstvo pač dopustilo privatne shode zunaj mesta, javne obhode pa mestu pa nepogojno prepovedalo. Rekel je, da se ne boji zgubiti popularnosti, če izvršuje le postave. Za vzdrževanje reda rabilo se bode konjištvo.

Dopisi.

Iz Litije 7. aprila. (Desetletnica c. k. okrajnega glavarja blag. g. Matije Grilla.) Ako premisljujemo, kako je bilo pri nas nekdaj — in kako je sedaj, moramo vendar pritrđiti, da imamo dandanes mnogo boljše čase, kakor pa pred 10 leti. Takrat so duhovi bili razburjeni do skrajnosti — sedaj pa živimo v miru. Da imamo zdaj tako prijetne čase, zato gre hvala sedanju okrajnemu glavarju gosp. Matiji Grillu. Ta gospod uživa simpatije v vseh krogih, kakor se je lahko prepričal dne 4. in 5. t. m., ko smo praznovali desetletnico njegovega uradovanja, kot glavar litijski.

Dan poprej že po noči postavili so naši domači fantje prav natihoma pred poslopjem okrajnega glavarstva velikansk mlaj, nakičen s cesarsko zastavo in narodno trobojnicico. — Na sobotni večer proti 8. uri jamejo se zbirati razna društva: „Šmar-

imajo mešani tamburaški zbor 16 članov, obstoječ iz samih domačih Proseških moči, kar je gotovo veliko za ta kraj in vsega priznaju vredno. Meseca maja bodo napravili najbrže s pevskim društvom „Hajdrih“ veselico za napravo zastave, za katero ima društvo „Hajdrih“ že nabranih 120 gld. Nadejam se torej, da budem skoro mogel iti za botra novorojenemu tamburaškemu zboru „Sokola Ljubljanskega“, kateremu kličem krepek: Na zdar!

Dandanes se mnogo govori o nemškem liberalizmu, sijajan dokaz temu dali so Nemci v Olomuci, kjer prebiva poleg 12.000 Nemcev (kakšnih, to ni treba povpraševati) nad 6000 Čehov. Dozdaj so bili napisni ulici in javnih prostorov v obeh jezikih. A lani sklenil je mestni zastop „da varuje nemški značaj mesta“, da napravi „samo nemške“. Niti privatnih čeških napisov neso dopustili. Rad bi videl, kaj bi počeli naši Talmi-Nemci, katerih pri nas niti toliko ni, kakor v malem Olomuci Čehov, ki tam vendar representujejo tretjino mestnega prebivalstva, če bi danes ali jutri nam prišlo na um napraviti samc slovenske napisne v Ljubljani, ki bi bili tu isto tako, če ne še bolj opravičeni, nego so samo nemški v Olomuci. Stavim, da bi kar iz kož skakali! In vendar bi se ne bilo čuditi, če bi se konečno tudi mi kaj naučili od naših naprotnikov, ki nam dajejo tako dobre izglede.

Ahasver II.

tinsko gasilno društvo“, „Litijsko gasilno društvo“, pevci iz Šmartinega in Litije na trgu, kjer smo še pričakovali vrh Sokolov iz Zagorja, ki so se s avojim starešo g. Medvedom pripeljali z medancem. Na to vsa društva spravi v lep red načelnik „Litijskega gasilnega društva“ g. Tura, in z godbo na čelu podajo se korakajo po Litiji čez Savski most pred poslopje okrajnega glavarstva. Sokol je pevce spremjal z velikanskimi bakljami, spredaj in zadaj so pa ognjegasci svetili z lampijoni. Posebno čarobna slika pokazala se je z mostu nekoliko oddaljenemu opazovalcu. Prišedši pred poslopje slavljenčevu, napravijo pevci krog, Sokoli in ognjegasci jih pa obstopijo z bakljami in lampijoni. Zapeli so tri krasne zvore: „Svoji k svojim“, „Molitev“ in „Slovanski brod“ prav precizno in ubrano. Menjajo je pa domača godba igrala tri komade. Po končanem petji vstopi mej slavitelje g. glavar Grill ter se z ginjenimi besedami iskreno zahvali za to velikansko ovacijo, dostavlja, da ga je še tem bolj iznenadilo, ker o tem ničesa vedel ni. „Nocoj vidim — pravi g. glavar — da ljudstvo odobrava moje dosedanje delovanje, obljudujem pa Vam, da bom še nadalje hodil ista pota, namreč: biti pravilen in nepristranski vsem strankam...“ Tem besedam sledilo je burno „živijo“ in „slava“! — Zdaj se društva vrnejo v Litijo v istem redu, v kojem so prišla, ter se razidejo v razne gostilne, kjer so se zabavala s petjem in raznimi napitnicami do odhoda vrlega Sokola, ki se je vrnil s posnanim vlakom v Zagorje. Omeniti nam je še, da je vso večerno slavnost povzdigalo pokanje možnarjev.

V nedeljo dopoludne ob 10. uri poklonili so se g. slavljenecu vsi uradi, učiteljstvo, zastopano po domačem in Šmartinskem nadučitelji, razni občinski zastopi, Višnjegorsko mesto, trg Litija, vsa društva po svojih odpolancih, obilo zasebnikov itd. itd. Ob 1. uri popoludne zberemo se k skupnemu obedu (banketu) v gostilni g. Oblaka. Akoravno je dvorana prostorna, vendar je nam skoro primanjkovalo prostora, ker bilo je nas nad sto! Od raznih napitnic in govorov naj omenjam nekatere. Prvi poprime besedo okrajni komisar g. Parma, in naprime v krepkih besedah glavarju, ljubeznivemu predstojniku.

V imenu Višnjegorcev, Zatičanov, Šentvidcev in nekaterih občin onostran Bogensperka govoril in napisil je slavljenec zatiški notar g. Pirnat v lepih besedah, omenivši v prvi vrsti njegovo lepo lastnost, namreč toleranco (strpljivost) v narodnem obziru.

V imenu našega učiteljstva celega političnega okraja litijskoga govoril je g. litijski nadučitelj Ravnikar, poudarjajoč zasluge glavarjeve za narodno šolstvo in učiteljstvo.

Naposled je g. sodnik Jeudič iz Zatičine napisal v navdušenem govoru g. slavljenecu. G. glavar je bil pri vseh teh napitnicah vidno ganjen, kar se je videlo, ko je s tresčim glasom odgovarjal in se zahvaljeval. Gospod glavar ima res veliko zaslug za naš okraj, zato je tudi bilo prav, da smo možu svojo hvaležnost s tem pokazali, da smo ga povodom desetletnice njegovega delovanja počastili s slavnostjo, kakoršne na Kranjskem morebiti še noben okrajni glavar doživel ni. — Omenimo naj le še, da je g. slavljenec dobil obilo pismenih čestitk in mnogo brzjavnih pozdravov, ki so se pri banketu prečitali.

Iz mestnega zvora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 8. aprila.

Predseduje župan Grasselli. — Navzočnih je 26 mestnih odbornikov. — Overovateljema zapisnika imenuje župan odbornika dr. vitez Bleiweisa in dr. Stareta. — Župan izreka slavni kranjski hranilnici, katera je poklonila mestnemu ubožnemu zavodu 2500 gld. podpore, zahvalo. Zbor z doborklici pritrdi. — Gospod J. N. Horak izstopil je zaradi svoje starosti kot član iz upravnega odbora mestne hranilnice. Župan nasvetuje, da mu izreče mestni zbor za njegovo trudoljubivo in vspešno delovanje zahvalo. Nasvet se z doborklici jednoglasno odobri.

Cesarski svetnik Murnik poroča za personalni in pravni odsek o določitvi letošnjih dopolnilnih volitev za mestni zbor. Iz III. razreda izstopajo: Hribar, Kajzel in Žagar; iz II. razreda: Benedikt, Gogola in Grasselli; iz I. razreda: dr. Star, Velkovrh, umrla pa sta Ničman in Tomek, katera bi tudi imela izstopiti.

Kot dnevi volitev določijo se: Za III. razred: 20. april; za II. razred: 22. april in za I. razred:

24. april. Kot načelniki volilnih komisij se nasvetujejo: za III. razred: dr. vitez Bleiweis-Trstenski; za II. razred: Fran Ravnikar in za I. razred: dr. Tavčar. Imenovanje treh članov za vsako volilno komisijo, pa se prepusti gospodu županu. Vsi predlogi se odobre.

Mestni odbornik dr. Majaron poroča za pravni in personalni odsek o deželnega odbora kranjskega dopisu glede vtelovljenja stavbinske parcele št. 144, Spodnji Šiški spadajoče k stavbinskemu prostoru nove deželne bolnice, da bi se priklopila v Ljubljanske občine pomerij, v katastralno občino Št. Petersko. Poročevalec v imenu odsekovega predлага, da se želi deželnega odbora ugodi. Zbor pritrdi.

Mestni odbornik Gogola poroča za pravni in personalni odsek o premembri pravil mestne hranilnice in o pomnožitvi uradniškega osebja hranilničnega. Iz obširnega izvestja poročevalčevega navajamo, da se hranilničnih pravil paragraf, ki preveduje nakup vrednostnih papirjev popolnoma izbriše, ker ni ne v hranilničnem regulativu iz 1844 l., ne v pozneje od vlade izdanih pravilih (Musterstatuten) nobene take določbe. Premeni se tudi paragraf, ki določa, da se ima pričeti obrestovanje ulog takoj drugi dan. Obrestovanje prične se polmesečno, kakor pri vseh drugih hranilnicah. Da ni določbe o dnevnem obrestovanju v pravilih, bila bi mestna hranilnica v prvih mesecih svojega obstanka l. 1889., imela 1200 gld. več dohodka, preteklo leto pa 3000 gld., tofej 5000 gld. več, tako, da bi navzlic velikim troškom za režijo že v prvi dobi bit prebitek. Spremeni naj se tudi paragraf ob eskomptovanji. Doslej je bilo treba, da podpišeta menico ulagatelja dve protokolovani tvrdki kot poroka, a to je tako težavno, in popolnoma zadostuje, ako menico podpiše jedna dobra, protokolovana tvrdka kot porok. Druge spremembe pravil so manjše važnosti, večinoma administrativnega značaja.

Poročevalec Gogola konečno v imenu odseka nasvetuje, naj nasvetovane spremembe pravil mestne hranilnice, mestni zbor odobri magistrat pa predloži deželni vladu v potrjenje. Kar se pa tiče predloga upravnega odbora, da bi se hranilnično osebje pomnožilo, mu odsek pritrditi ne more. — Imenovanje tretjega uradnika naj se odloži do tedaj, ko se preseli mestna hranilnica v svoje nove prostore, vsaj do 1. julija t. l.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Z Dunaja) piše se o položaji: Konservativni veleposestniki iz Češke so sklenili, da pristopijo Hohenwartovemu klubu, toda kot samostojna skupina in s pridržkom prostega glasovanja v vseh vprašanjih tikajočih se Češke. — Češki poslanci iz Moravske napravili so svoj klub in zbrali Meznika načelnikom. S klubom Hohenwartovim gojili bodo prijazne razmere. — Poljski klub je sklenil, da si pridržuje prosto roko in da se bode z drugimi klubmi od slučaja do slučaja sporazumišči. Grof Rih. Clam je izjavil, da fevdalci z Mladočehi ne bodo sklenili zvezze, toda „a priori“ ni izključeno, da bi utegnili skupaj postopati. Tudi se ne sme zastaviti pot, da bi se za vse Češke napravil jeden klub.

— (Desetletnico) praznovala je dne 6. t. m. vrla, zlasti za Dolenje Štajarsko jako važna „Südsteirische Post“. Tem povodom izšla je poslednja številka v praznični obliki s posebo prilogom, v kateri je podoba in životpis gosp. poslance Mihe Vošnjaka, ki si je za ta list stekel največ zaslug in je sploh odličen činitelj v štajerskih Slovencev življenji.

— (Smrtna kosa.) V Kranji umrla je včeraj gospa Ivana Šavnik, rojena Toman, mati tamšnjega župana, gosp. K. Šavnika in tamšnjega okrajnega zdravnika g. dr. E. Šavnika, v 78. letu dobe svoje. Blag jej spomin! — Dne 6. t. m. umrl je v Št. Lenartu gosp. Jurij Tutek, zlatomašnik, častni kanonik in dekan v 77. l. dobe svoje. R. I. P.! — Dne 30. marca t. l. umrl je na Ptuj g. Anton Weichsler, mestne župnije organist, večletni učitelj petja na tamšnji spodnji gimnaziji in bivši kapelnik čitalničnih pevcev, v 70. letu svoje starosti. Bil je dobra duša in zato mu naj bude blag spomin!

— (Celjska posojilnica) je povodom svojega desetletnega obstanka v občnem zboru sklenila, da se iz rezervnega zaklada vzame 6000 gld., in uloži kot hranilna uloga, katere vsakokratne obresti se pod naslovom „Mihe Vošnjaka ustanova“ porabijo za občekoristne namene. S tem činom posta-

vila je posojilnica lep spomenik svojemu desetletnemu delovanju ob jednem pa dostojo odlikovala ustanovitelja svojega.

— (Slavno ravnateljstvo „Celjske posojilnice“) naklonilo je „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji“ velikodušen dar petdeset gld. Ta posojilnica je tudi lansko leto podarila istemu društvu 50 gld. Slava ji! Dalje je velečestiti gosp. o. Alojzij Poljšak, provincial minoritov na Dunaji istemu društvu podaril 3 gld., posojilnica na Ptuj pa 10 gld. Srčna hvala!

— (Domača umetnost.) V prodajalnici Gontinjevi postavljena je te dni na ogled po fotografiji dobro pogojena podoba pokojnega numismata in zgodovinarja Antona Jelovška. Podobo, ki kaže precejšnjo spretnost in nadarjenost, napravil je g. Anton Gvajc, akademik na Dunaji, sin tukajšnjega tesarskega mojstra g. Gvajca.

— (Iz Celja:) Kakor čujemo iz sicer verodostojnih krogov, bodoemo na jesen imeli tukaj zopet velike manevre in bode tedaj okoli Celja zbranih do 24.000 vojakov. Glavni maneuver bode mej Celjem, Ponikvo in Kolobjem. K manevrom pride dne 15. avgusta brambovski polk s tremi batalijoni, potem koroški in kranjski brambovski polk, 28. divizija iz Ljubljane in 6. divizija. — Da bi cesar tem povodom semkaj prišel, ni še nič gotovega.

— (Popravek.) V članku „Odgovor in pojasnilo“ izostale so v drugi kolone prvi vrsti tri značilne besede. Dotični stavek bi se namreč imel glasiti: „Kajti nesrečna borba ne bije se zaradi osebnih, ampak zaradi načelnih nasprotstev.“

— (Slovenskega kluba na Dunaju) prihodnji večer bode v soboto 11. t. m. v hotelu royal I. Singerstrasse 3, mezzanin, ob osmih. Čital bode g. Jos. Ciperle: „Slike iz Ljubljane“. Dunajski Slovenci naj se udeleže, ko dozdaj, polnoštivilno tega večera.

— (Imenovanje živinozdravnikom.) Gosp. Anton Korošec, roj. pri Mati, nedelji blizu Ljutomera, imenovan je živinozdravnikom v Kaplji (Železni) na Koroškem. — Gosp. Ivan Murko, bivši živinozdravnik v Ormoži in Gleisdorfu, nameščen je kot c. kr. okrajni živinozdravnik v Metkovici v Dalmaciji.

— (Poročil) se je komesar za pokončevanje trtne uši na Ptuj gosp. Fran Matjašič z gd. Gabrijelo Pehani-jevo dne 5. t. m. v Gradiču.

— (Glas izmej občinstva.) Piše se nam: Čudno je in po narodno-gospodarskih načelih neosnovano, da se v mnogih krčmah in tudi v tukajšnji čitalnični restavraciji toči Graško pivo, ko je vendar bratov Koslerjev pivo vsaj jednako dobro in znatno ceneje. V tem oziru treba, da smo praktični in gledamo, da denar ostaje doma.

— (Nesrečen dan) bil je včeraj za g. Janeschovo tovarno na sv. Petra predmestji. Pri novi zgradbi bila je opeka naložena na nekem oknu Delavec, noseč bruno na ramu, zadel je z brunom v opeko, katere je pet komadov palo na spodaj stojecu delavca, ki je bil vsled tega na glavi močno poškodovan. Drugi delavec bil je nepreviden pri stroji, in izgubil je dva prsta na roki. Tretji delavec usekal ali urezal se je v nogu.

— (Ormoško učiteljsko društvo) napravi pri ugodnem vremenu dne 2. maja t. l. izlet v Središče. Natančnejši vspored sledi.

— (Iz Ljutomera) se naznanja: S poslopnim tukajšnjega c. kr. sodišča vihra že več dni bela zastava v dokaz, da ni nobenega kaznjence pod klučem.

— (Včerajšnji mesečni živinski semenj) je bil zaradi neugodnega vremena slabu obiskan. Prignal se je 463 konj in volov, 171 krav in 33 telet, skupaj 667 glav. Kupčija je bila kaj živahnja, posebno za govejo živino in cene prav dobre, ker je bilo mnogo zunanjih kupcev, kateri so mnogo živine nakupili in bi jo bili radi še več, da bi bila na mestu.

— (Izseljevanje v Ameriko.) Na Reki ustavilo je redarstvo 26 fantov iz Hrvatskega, ki so hoteli preko Genove odpotovati v Ameriko. Samo širje imeli so svoje popotne liste v redu, ostali pa vsi ponarejene potne liste. Redarstvo izročilo jih je sodišče.

— (Narodna čitalnica v Čerknici) priredi veselico dne 12. aprila 1891 v prostorih g. A. de Schiava. Vspored: 1. „Popolna žena“, veseloigrav jednem dejanju. 2. „Na goro“, čveterospev. 3. Igra na glasovir, čveteroročno. 4. „Ponesrečena glavna

skušnja“, komičen prizor. 5. Tombola. 6. Pleš. Ustopnina za ude 30 kr. od osebe, za neude 40 kr. od osebe. Začetek točno ob 8. uri zvečer.

Odbor.

— (Pevski odbor „Zagorskega Sokola“) uljudno vabi vsa slavna pevska društva, katerim je moči sodelovati pri razvitji zastave Sokola dne 17. maja t. l., da bi blagovolila javiti število pevk in pevcev, ki bodo sodelovali pri slavnosti. Želeti bi bilo, da se vsaj do 15. t. m. odzovejo, ter se potem slavnim zborom odpošljejo note dotičnih pesnij. Nadejati se je obilne vdeležbe k tej redkjej slavnosti.

Pevski odbor „Zagorskega Sokola“.

— (Volkov v Dalmaciji.) Prebivalci vasi Slivnica pri Novem gradu so v velikem strahu pred volkovi, ker so le-ti tako drzni, da pridero po dnevi v vas in napadajo živino. Pred nekaterimi dnevi prišel je volk zjutraj v vas, tekel od enega konca do drugega in ko je dobil ovco, ubežal v gozd. Po poludne šli so vaščanje na lov in ubili so več volkov.

— (Na deželnih nižjih gimnazijih na Ptujji) izpraznjeno mesto za klasično filologijo in nemčino dobil je suplent Viljem Sahla.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 8. aprila. Ruske agencije Kavasa, katerega dolžé, da je pisal pretilna pisma princu Ferdinandu, iztirali so iz Bolgarske. Dva žandarma spremila sta ga do turške meje, ondu pa izpustila.

Pariz 8. aprila. „Temps“ trdi, da je pokojni princ Jerome Napoleon v oporoki princa Viktorja od dedčine izključil.

Rim 8. aprila. Ko so obtožence v pravdi zločinske zveze „Mala vita“ pripeljali v potrotno dvorano, nastal je mej občinstvom grozen hrup proti onim obtožencem, ki so druge ovdili. Vojaki so morali z golim orožjem delati red in bilo je mnogo ranjenih. Vojaštvo pomnožilo se je za 2000 mož. Bati se je novih nemirov.

Berolin 8. aprila. „National-Zeitung“ piše o mejnarnodnem položaju, da evropska vojna stranka misli, da je vojna blizu. Odločitev pa je zavisna od volje carjeve.

Dunaj 9. aprila. „Wiener-Zeitung“ objavlja zakon, s katerim se razširijo zakonske določbe za preskrbljevanje vojaških vdov in sirot.

Atene 9. aprila. Casniki javljajo, da se je avstrijsk jadrnik držeč 134 ton pod poveljstvom kapitana Kaminaroviča na obali otoka Modri (?) razbil. Moštvo rešeno.

Razne vesti.

* (Električni tramvaj v Pragi.) Mestni zbor Praški je sklenil prositi koncesije za zgradbo električnega tramvaja, a izdelovanja načrtata naročil je tvrdki Reiter & Štěpan.

* (Nesreča na železnici.) V Toulosu skočil je blizu kolodvora brzovlak iz tiru. Lokomotiva in več vagonov padlo je preko nasipa. Mnogo oseb bilo je ranjenih.

* (Nesrečen začetek in konec krotilke.) V Grenoblu na Francoskem zgodila se je v zverinaku Gandolfo velika nezgoda. Mlada, komaj 19letna Rozita Gandolfo nastopila je prvikrat javno kot krotilka divjih zverin. Levinja udarila je mlado dekleico tako nesrečno na vrat, da ji je s krempji pretrgala sapnik in jo je še sicer jako nevarno ranila, da bode težko okrevala.

* (Zadnje ure obesjenjakove.) V Berolini obsojen je bil na smrt neki Klausien zaradi dvojnega ropa in umora, in dan 2. aprila določen je bil v izvršitev kazni. Klausien ni kazal niti najmanjega strahu pred smrtno. V predvečer obglasjenja ponudili so mu kave, a on je to ponudbo odbil. „Kava je preveč vodenata, jaz bi rad kaj trdnega“, rekel je cinično in zahteval kos bifteka in steklenico vina. Duhovnikovega prigovaranja tudi ni maral, ter le v jedno mer trdil: „jaz sem nedolžen“. Paznika, kateri je bil pri njem, zabaval je kolikor mu je bilo mogoče: prepeval in deklamoval je različne pesni, stavljal zagonetke in si tako krajšal čas. Od 11. do 1. ure je spal, potem pa, ležeč na postelji, do 5. ure nadaljeval svoje „povorce“. Ko so ga v jutro pripeljali pred sodišče, kjer se mu je povedalo, da je obsodba njegova potrjena, ni otišel černil. — Ko so ga pa rabeljevi hlapci hoteli sleči, rekel je mirno „Prosim, prijemajte malo rahleje — vam bom že pomagal“ in se nato vlegel na klop, ki je bila blizu ter se na vso moč branil, ko so ga hoteli vleči k trali. Ubranil se pa vendar ni.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek
ohrani usta, krepča čeljustno meso ter odpravlja slabo
sapo iz ust.
Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatljica
zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatljic
samo 2 gld. (81-46)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta.
Naročila se izvršnjejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrta leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:
8. aprila.

Pri Maliči: Planer iz Idrije. — Scholz, Kary, Kor-
seker, Mebuš s soprogo, Schlesinger, Brodman, Mendel,
Lengyel, Trebitsch, Burkhardt, Buchler, Bernauer, Rein-
gruber, Hamerle, Riksinger, Spazierer z Dunaja. — Rikli
s soprogo iz Florence. — Pl. Schneid iz Gradca. — Sa-
jovic iz Vnč. — Klement iz Gradca. — Kriz, Hutter iz
Rudolfovega.

Pri Stenu: Kremer, Diem, Adler, Löwith, Müller,
z Dunaja. — Müller iz Trsta. — Wild iz Gradca. — Gi-
acchelli iz Trbovelja. — Bettlheim iz Velike Kaniže. —
Stampfel iz Prage. — Gsell iz Trsta. — Globočnik iz Že-
leznikov. — Eisler iz Velike Kaniže. — Schager iz Loža.
Fokenhuber iz Solnograda. — Spitz iz Pečuha. — Oss-
heimer iz Briksna.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Vet- rovni	Nebo	Mo- krina v mm.
8. aprila	7. zjutraj.	725·2 mm.	6·2° C	brevz.	dež.	7·40 mm.
	2. popol.	726·8 mm.	12·0° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	729·5 mm.	6·2° C	sl. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura 8·1°, za 0·8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 9. aprila t. l.

(Izvirno teleografično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 92 45	—	gld. 92·75
Srebrna renta	92 40	—	92·60
Zlata renta	110·70	—	110·90
5% marenca renta	101·75	—	101·80
Akcie narodne banke	988 —	—	989 —
Kreditne akcije	300·50	—	301·25
London	115·95	—	116·15
Srebro	—	—	—
Napol.	9·22½	—	9·25
C. kr. cekini	5·48	—	5·49
Nemške marke	56·92½	—	57·—
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	131 gld.	75 kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100	180	25
Ogerska zlata renta 4%	105	35	—
Ogerska papirna renta 5%	101	15	—
Dunavske reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	113	75	—
Kreditne srečke	100 gld.	187	—
Rudolfove srečke	10	20	50
Akcie anglo-avstr. banke	120	164	20
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	216	—	—

Prostovoljna dražba.

V ponedeljek, dne 13. aprila t. l., ob 10.
uri dopoludne vršila se bode pri c. kr. deželnem sodišči
v Ljubljani prostovoljna dražba dedičem Valentina Zeschko-ta
lastnih

štirih travnikov

in sicer:

parc. štev. 483 in 484 v mestnem logu, v obsegu 1 orala 367
□ sežnjev in 1 orala 930 □ sežnjev, in

parc. štev. 368 in 198 v Karlovškem predmestju, v obsegu 2
oralov 183 □ sežnjev in 1 orala 35 □ sežnjev, h kateri se vabijo kupci.

Dražbeni pogoji zvedo se pri c. kr. dež. sodišči pri št. 2315 in
v pisarni pooblaščenca dr. Alf. Mosché-ta. (286-1)

Radgonska
čista alkalična kiselica.
Glavna zaloga pri
J. LININGER-ji
v Ljubljani, Rimská cesta hiš. štev. 6.
Prodaja po prvotnih cenah.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Globoko užaljeni naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest o bridiči naše iskreno ljubljene hčere, oziroma sestri, gospice

ANICE LOZAR

katera je danes ob 1/10. uri zjutraj, previdena
s tolazili sv. vere, v 16. letu dôbe svoje, mirno
v Gospodu zaspala.

Zemeljski ostanki drage ranjke bodo v so-
boto, dne 11. aprila, ob 5. uri popoludne in hiše
žalosti, Turjaški trg št. 6, k sv. Kristoforu prepe-
ljani ter tamkaj k večnemu počitku položeni.

Naj je bude blag spomin!

Ljubljana, dné 9. aprila 1891.

Josip Lozar, Gabrijela Lozar roj. Toman,

starši. (288)

Gabrijela Lozar,

sestra.

Pavel Lozar,

brat.

20 hektolitrov dobre sličovke

po 58 gld. hektolitev proda

Fran Prijatej

v Tržiču, pošta Mokronog.

(288-7)

Zabavni vlak v KAMNIK

pelje iz Ljubljane drž. kol.
v nedeljo 12. aprila 1891
ob 1 uru 30 min. popoludne.

Povratek iz Kamnika isti dan ob 8. uru 10 min.
zvečer.

Cena tja in nazaj

II. razred gld. 1.60, III. razred 80 kr.

Več o tem se pojave na plakatih in v Paylinovi
pisarni za potovanja v Ljubljani, kjer se dobivajo
tudi vozovnice. (289-1)

Jajca za valitev.

Jajca pristne plemenske kuretnine, in sicer
plemena Plymouth Rock, La Flech (črno), Dorking
(sivo), Brahma (svitlo), Langshan (črno ali belo),
Cochinchina (rumeno), Houdan, Švicarskega (sivo)
in Nizozemskega (črno). Zadnjih treh plemen
kurenina ima lepe grebene. — Dalje: Leghorn (svetlo),
Italijanskega, Španjolskega (črno) in Andaluzijskega
plemena. Jajce velja 15 kr., jajce zlatega ali sre-
brnega Bantama velja 30 kr. — Pri pošiljatvi 50
komadov računa se za poštnino in za zabolj 70 kr.

J. Stiegler,
graščinski upravnik
Št. Peter pri Gorici.

(281-1)

Potrtem srcem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno
vest, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo, našo preljubljeno mater, oziroma taščo in
staro mater, gospo

Ivano Šavnik roj. Toman

poklicati po kratki bolezni, v 78. letu njene starosti in prevideno s svetimi zakramenti
za umirajoče, danes ob 11. uri dopoludne v boljše življenje.

Pogreb bode v petek, dne 10. t. m., ob 4. uri popoludne.

Svete maše bodo se brale v tukajšnji farni cerkvi.

Nepozabljivo ranjeno priporočamo v blag spomin in molitev.

V Kranji, dné 8. aprila 1891.

(285)

Karl Šavnik, dr. Edvard Šavnik,
sinova.

Marija Šavnik,
hči.

Leopoldina Šavnik roj. Jugovic, Olga Šavnik roj. Mally,
sinahi.

Karl, Frančišek, Janko, Pavel, Leopold,
unuki.

Marija, Marta, Vera, Marjeta,
unukinje.

Natečaj.

Pri podpisanim generalnim zastopu izpraznjeno je mesto

potovalnega uradnika

za oddelke živiljenskega zavarovanja.

S tem službenim mestom združena je stalna plača, katere visokost ravna se po dokazane sposobnosti za opravljanje službe, in pa izdatni postranski dohodki.

Prošnje, katerim naj se priloži dokazila o dosedanjem službovanju, uvožiti je do 20. dné aprila 1891.

V Ljubljani, dné 9. aprila 1891.

Generalni zastop banke „SLAVIJE“.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim očesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.

Dobiva se v lekar-
nah.

Ta obliž dobiva 80 (le v jednej valjkosti po 60 kt.

Zahteva, tareno Luser-jev obliž za turiste.

(471) **L. Schwenk-a lekarna**
Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno znamko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu na Koroskem C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfsbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Warto; v Radovljici A. Roblek; v Celjti J. Kupferschmid.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.